

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi K. C.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Rejonowym dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie o sygn. III RC 529/23/K,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 czerwca 2026 r.,

I. umarza postępowanie;

II. zarządza zwrot od Skarbu Państwa – Sądu Najwyższego na rzecz skarżącej kwoty 200 (dwieście) złotych uiszczonej tytułem opłaty sądowej od skargi.

UZASADNIENIE

K. C. reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową – matkę J. W., pismem z 29 kwietnia 2026 r., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie wyznaczenia przez Sąd Najwyższy na zasadzie art. 44¹§ 1 i 2 k.p.c. innego sądu równorzędnego i przekazania mu sprawy do rozpoznania w sprawie powództwa małoletniej przeciwko M. C. o podwyższenie alimentów oraz z powództwa M. C. przeciwko pozwanej małoletniej K. C. o obniżenie alimentów prowadzonej dotychczas przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-

Krowodrzy w Krakowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich pod sygn. akt III RC 529/23/K.

Pismem z 20 maja 2026 r., które wpłynęło do Sądu Najwyższego 26 maja 2026 r., pełnomocnik skarżącej cofnęła skargę na przewlekłość postępowania w związku z treścią pisma z dnia 11 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Stosownie do treści art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez Sąd w celu wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie albo czynności podjętych przez prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze w celu zakończenia postępowania przygotowawczego lub czynności podjętych przez sąd lub komornika sądowego w celu przeprowadzenia i zakończenia sprawy egzekucyjnej albo innej sprawy dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Dokonując tej oceny, uwzględnia się łączny dotychczasowy czas postępowania od jego wszczęcia do chwili rozpoznania skargi, niezależnie od tego, na jakim etapie skarga została wniesiona, a także charakter sprawy, stopień faktycznej

i prawnej jej zawilosci, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

W niniejszej sprawie postępowanie ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlegało umorzeniu z powodu jej cofnięcia.

Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 355 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. art. 391 § 1 k.p.c. i art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.

Elżbieta Karska

JW.

[a.ł]